

PARAULA I VIDA

Consagrem-nos al Sagrat Cor de Jesús (i II)

Per continuar amb les meves reflexions sobre el valor de la devoció al Sagrat Cor de Jesús, us resumeixo el que un sacerdot amic Mn. Josep M. Alsina escriu sobre les seves 10 raons per les quals el Cor de Crist crida avui més que mai al cor de els joves, i jo ho aplico a la fe i a l'amor de tots.

1. Dir «Cor de Jesús» és anar al centre del missatge cristià. Atrarem al seguiment de Jesús quan en el nostre anunci anem al centre de la fe: Jesucrist i l'amor que ens té a tota la humanitat.

2. El «Cor de Jesús és el símbol per excel·lència de la Misericòrdia divina», diu el Papa Francisc. Joves i adults avui dia entrem en contacte amb la realitat a través de símbols i imatges, més que amb idees. Si presentem Jesús des del seu Cor mostrem visualment el que és Déu: Amor i Misericòrdia.

3. Tots ens sentim a gust amb qui ens escolta i comprèn. La llaga del Cor de Jesús significa tot el que ens fa patir. Si ens posem davant d'aquest Cor llagat, ens sabrem compresos i escoltats per Algú que coneix els nos-

tres sofriments i els acull amb interès i afecte.

4. La imatge del Cor de Jesús porta unes flames, que són signe d'un amor que no es consumeix. Tots busquem amistats que no fallin. L'Amor de Jesús sempre hi serà, esperant-nos, i això ens obre les portes a l'esperança.

5. La creu pot semblar un signe poc atractiu. Quan descobrim que és signe d'amor, que es dona totalment, fins a lliurar-se per l'amic, llavors atrau. I acaba agradant portar-la penjada en una cadena. El Cor de Jesús estima des de la Creu que significa aquest amor que dona la vida.

6. Si se'ns exigeix, ho donem tot, quan el que s'exigeix val la pena. El Cor de Jesús és signe d'un amor que exigeix de qui el mira, deixar-se estimar. El qui se sap interpellat per un amor que demana amor, comença a canviar la seva vida. Aquest amor és el del Cor de Jesús.

7. Valorar les persones pel que tenen físicament, materialment o intel·lectualment, a la llarga no «omple» i quan fallen, s'origina tristesa i depressió. El Cor de Jesús es presenta com un crit al nostre cor: «Tu vals el que ets, perquè ets estimat!». Quan

això es descobreix, un s'obre a l'esperança.

8. Quan ens aturem davant el Cor de Jesús, davant la seva mirada d'amor, sabem que podem esperar contra tota esperança. Qui se sap estimat no té por al futur i ho enfronta tot amb il·lusió i entrega. Sap tornar a començar.

9. Podria semblar que referir-se al Cor de Jesús porta a una espiritualitat intimista i desentesa dels problemes dels altres. Qui descobreix el significat del Cor de Jesús aprèn a veure en els altres, especialment en els més pobres i necessitats, la imatge d'aquest Cor que demana amor i que el dona sense mesura quan és estimat.

10. El Cor de Jesús ens parla de vida, perquè només un Cor que està viu pot interpellar a qui es detura davant d'Ell per contemplar-lo. Si ens deixem seduir per l'Amor del Cor de Jesús estarem plens de vida i sabrem transmetre-la als altres, lliurant-la.

Estimem, doncs, sense por ni regatejos, des del Cor de Jesús, i preguem amb senzillesa: «Sagrat Cor de Jesús, en Vós confio!»

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Felicitació de l'onomàstica a l'Arquebisbe Joan-Enric

Una àmplia representació de la Cúria diocesana i dels treballadors del Bisbat es van aplegar el divendres 21 de juny, al migdia, a la sala d'actes de la Casa del Bisbat, per felicitar l'Arquebisbe Joan-Enric Vives amb motiu de la seva onomàstica. El Vicari general, Mn. Josep Maria Mauri, fou l'encarregat de transmetre a l'Arquebisbe la felicitació dels treballadors de la Cúria, dels consagrats i dels sacerdots, així com de tota la Diòcesi. Després l'Arquebisbe Joan-Enric va agrair la felicitació i va valorar el treball de tots els preveres, diaques i laics i laiques que conformen la Cúria diocesana, des dels més grans als més joves.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

On té les seves arrels el concepte de Bioètica?

Per parlar de Bioètica i Concili Vaticà II és bo començar per situar cronològicament tots dos. La paraula «Bioètica» (BioEthik) va aparèixer per primera vegada, que tinguem constància, en 1927 en l'article del pastor protestant Fritz Jahr «Bioètica: una panoràmica sobre la relació ètica de l'home amb els animals i les plantes».

No obstant això, el terme va quedar en l'oblit fins que el 1970 Van Rensselaer Potter, bioquímic nord-americà dedicat a la investigació oncològica a la Universitat de Wisconsin i humanista, va donar a conèixer el terme «bioètica» en dos articles de l'any 1970: «Bioethics: The Science of Survival» i «Biocybernetics and

Survival». També en el seu llibre *Bioethics: Bridge to the Future* (1971).

En la introducció de la Bioètica com a disciplina, cal reconèixer el paper que va tenir l'eminent obstetra d'origen holandès emigrat als Estats Units André Hellegers (1926-1979). Hellegers va utilitzar aquest terme per donar nom al centre Joseph and Rose Kennedy Institute for the Study of Human reproduction and Bioethics, a la Universitat jesuïta de Georgetown (Washington D.C.), més conegut com a Kennedy Institute. Va ser el primer centre universitari dedicat a la Bioètica a Estats Units. Es va crear l'1 de juliol de 1971.

Hellegers, com a bon obstetra, va entendre el seu paper com el de la llevadora que treia a la llum la nova disciplina estimulant el diàleg, tendint ponts. Va introduir el terme en els àmbits científic, biomèdic i acadèmic, així com en els públics i mitjans de comunicació.

El Concili Vaticà II va ser convocat el 25 de gener de 1959, pel Papa Joan XXIII, i clausurat el 12 de desembre de 1965, pel Papa Pau VI.

Cronològicament, per tant, la Bioètica es va desenvolupar amb posterioritat al Concili.

Margarita Bofarull, rscj
Fragment de la ponència «Bioètica del Concilio Vaticano II hasta hoy: oportunidades y límites», I Congrés Mundial de Bioètica, El Escorial, 2017

PALABRA Y VIDA

Consagrémonos al Sagrado Corazón de Jesús (y II)

Para continuar con mis reflexiones sobre el valor de la devoción al Sagrado Corazón de Jesús, os resumo lo que un sacerdote amigo José M. Alsina escribe sobre sus 10 razones por las que el Corazón de Cristo llama hoy más que nunca al corazón de los jóvenes, y yo lo aplico a la fe y al amor de todos.

1. Decir «Corazón de Jesús» es ir al centro del mensaje cristiano. Atraeremos al seguimiento de Jesús cuando en nuestro anuncio vayamos al centro de la fe: Jesucristo y el amor que nos tiene a toda la humanidad.

2. El «Corazón de Jesús es el símbolo por excelencia de la Misericordia divina», dice el Papa Francisco. Jóvenes y adultos hoy en día entramos en contacto con la realidad a través de símbolos e imágenes, más que con ideas. Si presentamos a Jesús desde su Corazón mostraremos visualmente lo que es Dios: Amor y Misericordia.

3. Todos nos sentimos a gusto con quien nos escucha y comprende. La llaga del Corazón de Jesús significa todo lo que nos hace sufrir. Si nos ponemos delante de este Corazón llagado, nos sabremos comprendidos y escuchados por Alguien que conoce nuestros sufrimientos y los acoge con interés y cariño.

4. La imagen del Corazón de Jesús tiene unas llamas, que son signo de un amor que no se consume. Todos buscamos amistades que no fallen. El Amor de Jesús siempre estará ahí, esperándonos, y nos abre las puertas a la esperanza.

5. La cruz puede parecer un signo poco atrayente. Cuando descubrimos que es signo de amor, que se da totalmente, hasta entregarse por el amigo, entonces atrae. Y acaba gustando llevarla colgada en una cadena. El Corazón de Jesús ama desde la Cruz que significa ese amor que da la vida.

6. Si se nos exige, lo damos todo, cuando lo que se exige vale la pena. El Corazón de Jesús es signo de un amor que exige el dejarse amar al que lo mira. El que se sabe interpelado por un amor que pide amor, comienza a cambiar su vida. Ese amor es el del Corazón de Jesús.

7. Valorar a las personas por lo que tienen física, material o intelectualmente, a la larga no «llena» y cuando fallan, se origina tristeza y depresión. El Corazón de Jesús se presenta como un grito a nuestro corazón: «¡Tú vales lo que eres, porque eres amado!». Cuando esto se descubre, uno se abre a la esperanza.

8. Cuando nos detenemos ante el Corazón de Jesús, ante su mirada de amor, sabemos que podremos esperar contra toda esperanza. Quien se sabe amado no tiene miedo al futuro y lo enfrenta todo con ilusión y entrega. Sabe volver a empezar.

9. Podría parecer que referirse al Corazón de Jesús lleva a una espiritualidad intimista y desentendida de los problemas de los demás. Quien descubre el significado del Corazón de Jesús aprende a ver en los demás, especialmente en los más pobres y necesitados, la imagen de ese Corazón que pide amor y que lo da sin medida cuando es amado.

10. El Corazón de Jesús nos habla de vida, porque sólo un Corazón que está vivo puede interpelar a quien se para ante Él para contemplarlo. Si nos dejamos seducir por el Amor del Corazón de Jesús estaremos llenos de vida y sabremos transmitirla a los demás, entregándola.

¡Amemos, pues, sin miedo ni regateos, desde el Corazón de Jesús, y recemos con sencillez: «¡Sagrado Corazón de Jesús, en Vos confío!»

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

11a Trobada formativa dels animadors de Litúrgia a Urgell

Celebració de la trobada a Balaguer

Els animadors a La Seu d'Urgell

Els animadors de la Litúrgia de la Diòcesi d'Urgell van celebrar l'11a Trobada formativa el dissabte dia 25 de maig al Santuari del Sant Crist de Balaguer. Hi van participar una trentena de participants. Obrí la sessió l'Arquebisbe d'Urgell que valorà molt aquesta continuïtat de la trobada des de fa onze anys, i que es pugui fer doble, ja que dissabte dia 1 de juny es va celebrar una segona sessió de la mateixa formació a La Seu d'Urgell,

per tal de donar major cobertura al territori del Bisbat, a la que hi van assistir un altre trentena de participants. La trobada aprofundí amb dos ponents, Mn. Xavier Parés i Mn. Emili Villegas, la temàtica de «Les celebracions dominicals en absència o en espera de prevere», i sobre «El ministeri de la comunió als malalts». En acabar es pogueren escoltar uns testimonis d'experiències de religiosos i laics en aquest camp de la pastoral litúrgica.

Visita de la parròquia d'Albesa a La Seu d'Urgell.

El dia 1 de juny, uns 50 feligresos de la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta d'Albesa, acompanyats pel seu Rector, Mn. Alfons Velásquez, van visitar la ciutat de La Seu d'Urgell. A la seva arribada a la ciutat foren acollits al Seminari diocesà per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i pel Rector del Seminari d'Urgell, Mn. Gabriel Casanovas, que els donaren la benvinguda a la ciutat episcopal, capital del Bisbat.

Mons. Vives els saludà afablement i els explicà la història del Seminari diocesà d'Urgell que els acollia. Després, els feligresos d'Albesa van celebrar l'Eucaristia a l'església del Seminari que fou presidida pel Rector del Seminari, Mn. Gabriel Casanovas, i celebrada pel Rector de la Parrò-

quia, Mn. Alfons Velásquez. També van visitar el Conjunt Catedralici i van cloure l'acte amb un dinar de germanor al Parc Olímpic del Segre.

Jornades nacionals de delegats diocesans de Missions.

Del 20 al 22 de maig van tenir lloc, a Madrid, les Jornades nacionals de delegats diocesans de Missions i l'Assemblea nacional de directors diocesans de les Obres Mis-

sionals Pontificies (OMP), amb el tema: «Els joves i la missió.»

El convidat principal de les jornades fou el responsable del Departament de Joventut de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE), Mons. Carlos Manuel Escribano Subías que, des de la seva experiència, va oferir «principis i pautes per atreure els joves a l'àmbit de la missió». Indicà com en l'exhortació postsinodal *Christus vivit*, podem trobar l'horitzó que l'Església ofereix per realitzar aquest servei pastoral, en el que els joves poden descobrir-se com a «nous missioners». A més a més de les reunions de treball dels delegats i directors diocesans, hi participaren joves que donaren testimoni de les seves experiències missioneres. Hi participà del Bisbat d'Urgell el Delegat diocesà de Missions i Director diocesà d'OMP, Mn. Jaume Soy Amargant.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

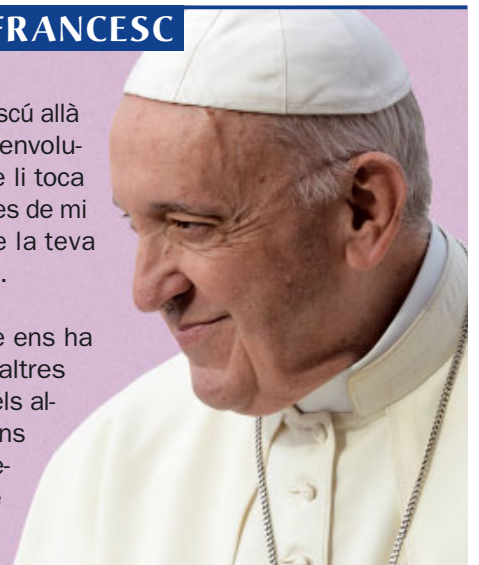

@Pontifex: «Tots els matins Déu ens busca allà on som i ens convida a alçar-nos, a aixecar-nos de nou amb la seva Paraula, a mirar cap a dalt i creure que estem fets pel Cel» (6 de maig).

@Pontifex: «El papa Joan XXIII deia: «Mai no he conegut un pessimista que hagi fet res de bo». El Senyor és el primer a no ser pessimista i mira contínuament d'obrir-nos a tots nosaltres camins de Resurrecció» (7 de maig).

@Pontifex: «Cadascú allà on es troba, desenvolupant la tasca que li toca pot dir: «Senyor, fes de mi un instrument de la teva pau»» (7 de maig).

@Pontifex: «La fe ens ha de portar, a nosaltres creients, a veure els altres com a germans que hem de sostenir i estimar» (8 de maig).

Cloenda del curs a l'Escola de Formació Permanent

L'Escola diocesana de Formació Permanent del Bisbat va cloure el curs 2018-2019 el 25 de maig, amb les darreres sessions de formació i l'acte de lliurament de certificats i diplomes dels cursos realitzats, que fou presidit per Mons. Joan-Enric Vives.

L'Escola, que dirigeix el Vicari episcopal Mn. Antoni Elvira, és una aposta per la formació de laics, vers un major compromís amb la comunitat laical i en la que també s'inclou religiosos que vulguin seguir-los.

S'inicià la darrera sessió de formació matinal amb el res dels Laudés, com en cada jornada de treball. Més tard, el Curs Bàsic comptà amb les dues darreres sessions sobre l'aprofundiment en el Credo, amb «Crec en la comunió dels sants», impartida per Mn. Antoni Elvira i sobre «La resurrecció de la carn i la Vida perdurable», que impartí l'Arquebisbe Joan-Enric Vives. La darrera sessió del curs d'aprofundiment que aquest any fou sobre «Història de l'Església», va anar a càrrec de Mn. Norbert Miracle, amb dues ponències, una sobre el tema

«L'Església durant la Guerra Civil espanyola (1936-1939)», i també sobre «El Concili Vaticà II».

Es cloqué la jornada amb el repartiment d'acreditacions i diplomes dels cursos realitzats, a càrrec de l'Arquebisbe d'Urgell, un acte ple de simbolisme i entranyable, i una pregària a la capella, amb el dinar de germanor.

► Curs de llengües i cultura a Càritas de La Pobla de Segur.

Càritas parroquial a la Pobla de Segur va fer, el 19 de juny, l'acte de la cloenda del curs de llengües i cultura catalana i espanyola, que s'havia iniciat el passat setembre 2018-juny de 2019, orientat a aquelles persones que necessitaven un major coneixement de la llengua per la seva integració social. El Rector de la parròquia, Mn. Eliud Arias, va voler agrair a totes les persones que han fet possible aquest servei voluntari amb tant d'impacte social, tant els mestres, com els mateixos alumnes, per la seva voluntat i perseverança: «Gràcies de tot cor, i enhorabona a tots els voluntaris i voluntàries que han aportat el seu granet de sorra per tirar endavant aquest projecte.»

Fa vuit anys que Càritas a la Pobla de Segur va encetar aquest

projecte, que ha tingut molt bona resposta pel col·lectiu dels nouvinguts. Per cloure, l'acte de lliurament de certificats, es va fer un pica-pica, gràcies a la generositat dels alumnes, que van voler compartir una mostra de la seva gastronomia.

► **Jornades nacionals del Clergat.** Del 27 al 29 de maig va tenir lloc

a la Casa d'Exercicis de l'Anunciació de Madrid, les Jornades nacionals del Clergat, que organitza anualment la Comissió episcopal del Clergat. Són dirigides als vicaris i delegats diocesans del Clergat. Pel Bisbat d'Urgell hi va assistir el Vicari general, Mn. Ignasi Navarri, i va presidir la trobada el President de la Comissió, Mons. Rafael Zornoza, Bisbe de Càdiz-Ceuta.

El tema proposat enguany era «El sacerdot i l'acompanyament espiritual. Acompanyar i ser acompanyat» amb diverses ponències. La primera jornada se centrà en el paper del sacerdot com a acompanyant. El segon dia, al sacerdot com acompanyat. I l'últim dia, es van presentar diferents testimonis d'acompanyament espiritual en l'àmbit monàstic, diocesà i universitari.

Confirmacions al Santuari de Meritxell

El dia 26 de maig, a la Basílica-Santuari de la Mare de Déu de Meritxell de Canillo (Principat d'Andorra), l'Arquebisbe i Co-príncep Mons. Joan-Enric Vives va administrar el sagrament de la Confirmació a 18 confirmands. Entre ells hi havia una mare i una filla que es confirmaven aquell dia. Estava acompanyat pel Rector Mn. Ramon Rosell, i l'havia rebut l'Hble. Sr. Cònsol Major Josep Mandicó i Calvó.

La celebració estava molt ben preparada pels joves i el mossèn, amb altres persones, i va ser una joiosa festa de fe i de compromís cristià. L'Arquebisbe els demanà ja de bon començament que s'agafessin sempre amb confiança a la mà allargada de la Verge Maria de Meritxell,

que humil i calçant esclops, ens dona Crist i ens allarga la mà poderosa i dolça, perquè tinguem consol i esperança sempre, i sentim que ens acompanya com la nostra Mare auxiliadora i lluminosa. Les pregàries i lectures, algunes monicions, l'ofertori amb treball dels joves, els llums que acompanyaren la renovació de les promeses del baptisme i el moment solemne de la crismació foren alguns moments remarcables de la festa. Al final, una mare els parlà, i també el Sr. Cònsol, que els digué unes paraules molt sentides i profundes.

Finalment, reberen el Nou Testament de mans de l'Arquebisbe i un obsequi del Comú de mans del Sr. Cònsol Major, i passaren pel cambril a besar la imatge de Maria i es feren unes fotos de record. Jornada joiosa, que acabà amb el dinar del Bisbe i el Rector a AINA, la Casa de colònies que sempre remarca Mn. Ramon de Canillo que és «l'obra social del Santuari», lloc d'acollida dels pelegrins i de trobada de tothom.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Gn 28,10-22a / Sl 90 / Mt 9,18-26]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs., deixebles de Pau; sant Edgar, rei d'Anglaterra (†975); sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. ■ Dimarts [Gn 32,22-32 / Sl 16 / Mt 9,32-38]. Sant Agustí Zhao Rong, prev. i companys mrs.; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodor Batlat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. ■ Dimecres [Gn 41,55-57; 42,5-7a.17-24a / Sl 32 / Mt 10,1-7]. Sant Cristòfor o Cristòfol, màrtir; patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, verge caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, màrtir; beats Carmel Boltà, prevere, i Francesc Pinazo, franciscans i màrtirs a Damasc.

11. □ Dijous [Pr 2,1-9 / Sl 33 / Mt 19,27-29]. Sant Benet (†547), abat, patriarca dels monjos d'Occident, patró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes;

sants Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. ■ Divendres [Gn 46,1-7.28-30 / Sl 36 / Mt 10,16-23]. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prev. i mr.; santa Marciana, verge i mr.

13. ■ Dissabte [Gn 49,29-32;50,15-24 / Sl 104 / Mt 10,24-33]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, verge

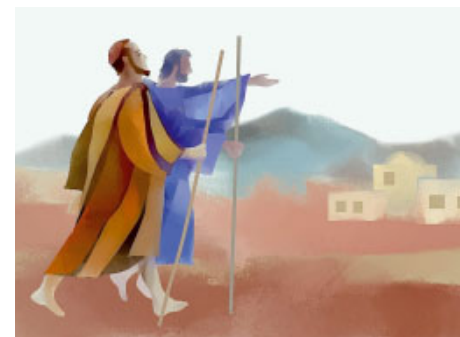
carmelitana xilena; santa Sara, verge.

14. ■ Diumenge vinent, XV de durant l'any (litúrgia de les hores: 3a set.) [Dt 30,9b-14 / Sl 68 / Col 1,15-20 / Lc 10,25-37]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prevere fundadors dels Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers; sant Francesc Solano, prevere franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prevere mínim, de València.

Diumenge XIV de durant l'any (C)

COMENTARI

Cridats a anunciar el Regne

El gran anunci de Jesús és l'arribada del Regne de Déu. Per això Jesús envia els seus deixebles a què s'avancesin de dos en dos, cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. La missió dels deixebles és preparar el camí al Senyor. I l'anunci que han de fer és aquest: *El Regne de Déu és a prop vostre*. Però aquest regne és molt diferent dels reialmes de la terra. Per això els deixebles han d'actuar així: *No porteu bossa, ni sarró, ni calçat*. No és un regne de poder, de riquesa, ben al contrari. Per això si els reben en una casa: *Quedeu-vos en aquella casa, compartiu allò que tinguin per menjar i beure*. *No aneu de casa en casa* (buscant la que us ofereixi més comoditat). *No us atureu a saludar ningú pel camí* (la predicació del Regne és molt urgent). Aquest Regne el podem identificar amb la pau en sentit bíblic que és el conjunt de tot els béns que el Senyor ens atorga. *Per això quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa*. I si en una casa o en un poble no els volen acceptar no han d'imposar aquest Regne però sí han de subratllar la importància de la seva actitud negativa: *Fins la pols d'aquest poble que se'ns ha posat als peus, us la deixem*. Però sapigueu això: *El Regne de Déu és a prop*. Ningú podrà aduir ignorància.

Isaïes en dirà: *Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu* (Jerusalem és vista al NT com el símbol del regne definitiu de Déu. Per això podem identificar Jerusalem amb el Regne de Déu). *Jo decantaré cap a ell com un riu la pau i el benestar*. *Estigueu contents amb ella*. *Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré*. L'arribada del Regne és motiu d'immensa alegria. Però suposa també la creu: *Déu me'n guard de gloriar-me en res més que no sigui la creu de Jesucrist*, ens dirà Pau. Tots som cridats a predicar el Regne, però amb les actituds que demana Jesús: austeritat, senzillesa, alegria, despreniment, donació. I sovint també assumint la creu.

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,10-14c)

Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu. Estigueu contents amb ella tots els qui portàveu dol per ella; sereu alletats amb l'abundància del seu consol i xuclareu les delícies de la seva llet.

Això diu el Senyor: «Jo decantaré cap a ella, com un riu, la pau i el benestar, la riquesa de les nacions, com un torrent desbordant. Els teus nodrissons seran portats al braç i amanyagats sobre els genolls. Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré: a Jerusalem sereu consolats. Quan ho veureu, el vostre cor batejarà de goig i reviuran com l'herba els vostres ossos.» La mà del Senyor es farà conèixer als seus servents.

▶ Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 6,14-18)

Germans, Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món. Ni la circumcisió ni la incircumcisió no tenen cap valor. L'únic que val és que hàgim estat creats de nou. Que la pau i la misericòrdia de Déu reposin sobre tots els qui mantenen aquest criteri i sobre l'Israel de Déu. A part d'això, que ningú no m'amoïni, perquè jo porto en el meu cos les marques distintives de Jesús. Germans, que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 10,1-12.17-20)

En aquell temps, el Senyor en designà encara setantadós, i els envià que s'avancesin de dos en dos cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. Els deia: «Hi ha molt a segar i pocs segadors: demaneu a l'amo dels sembrats que enviï homes a segar-los. Aneu. Us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa. Si hi viu un home de pau, la pau que li desitgeu reposarà en ell; si no, retornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa i compartiu allò que tinguin per menjar i beure: els treballadors bé es mereixen el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent d'aquell lloc: El regne de Déu és a prop vostre.

Però si en un poble no us volen rebre, sortiu als carrers i digueu: Fins la pols d'aquest poble que se'ns ha posat als peus, us la deixem. Però sapigueu això: El regne de Déu és a prop. Us asseguro que quan vingui el gran dia, la sort de Sodoma serà més suportable que la d'aquell poble.»

Els setanta-dos tornaren tots contents i deien: «Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten pel poder del vostre nom.» Jesús els digué: «Sí, jo veia Satanàs que queia del cel com un llamp. Us he donat poder de trepitjar les serps i els escorpins i totes les forces de l'enemic: res no us podrà fer mal. Però no us alegreu que els esperits se sotmetin a vosaltres; alegreu-vos que els vostres noms estiguin escrits en el cel.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 66,10-14c)

Festead a Jerusalén, gozad con ella, todos los que la amáis; alegraos de su alegría, los que por ella llevasteis luto; mamaréis a sus pechos y os saciaréis de sus consuelos, y apuraréis las delicias de sus ubres abundantes. Porque así dice el Señor: «Yo haré derivar hacia ella, como un río, la paz, como un torrente en crecida, las riquezas de las naciones. Llevarán en brazos a sus criaturas y sobre las rodillas las acariciarán; como a un niño a quien su madre consuela, así os consolaré yo, y en Jerusalén seréis consolados. Al verlo, se alegrará vuestro corazón, y vuestros huesos florecerán como un prado, se manifestará a sus siervos la mano del Señor».

▶ Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Gál 6,14-18)

Hermanos: Dios me libre de gloriarme si no es en la cruz de nuestro Señor Jesucristo, por la cual el mundo está crucificado para mí, y yo para el mundo. Pues lo que cuenta no es la circuncisión ni la incircumcisión, sino la nueva criatura. La paz y la misericordia de Dios vengán sobre todos los que se ajustan a esta norma; también sobre el Israel de Dios. En adelante, que nadie me moleste, pues yo llevo en mi cuerpo las marcas de Jesús. La gracia de nuestro Señor Jesucristo esté con vuestro espíritu, hermanos. Amén.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 10,1-12.17-20)

En aquel tiempo, designó el Señor otros setenta y dos, y los mandó delante de él, de dos en dos, a todos los pueblos y lugares adonde pensaba ir él. Y les decía: «La mies es abundante y los obreros pocos; rogado, pues, al dueño de la mies que envíe obreros a su mies. ¡Poneos en camino! Mirad que os envío como corderos en medio de lobos. No llevéis bolsa, ni alforja, ni sandalias; y no saludéis a nadie por el camino. Cuando entréis en una casa, decid primero: "Paz a esta casa". Y si allí hay gente de paz, descansará sobre ellos vuestra paz, si no, volverá a vosotros. Quedaos en la misma casa, comiendo y bebiendo de lo que tengan: porque el obrero merece su salario. No andéis cambiando de casa en casa. Si entráis en una ciudad y os reciben, comed lo que os pongan, curad a los enfermos que haya en ella, y decidles: "El reino de Dios ha llegado a vosotros".

Pero si entráis en una ciudad y no os reciben, saliendo a sus plazas, decid: "Hasta el polvo de vuestra ciudad, que se nos ha pegado a los pies, nos lo sacudimos sobre vosotros. De todos modos, sabed que el reino de Dios ha llegado". Os digo que aquel día será más llevadero para Sodoma que para esa ciudad».

Los setenta y dos volvieron con alegría diciendo: «Señor, hasta los demonios se nos someten en tu nombre». Él les dijo: «Estaba viendo a Satanàs caer del cielo como un rayo. Mirad: os he dado el poder de pisotear serpientes y escorpiones y todo poder del enemigo, y nada os hará daño alguno. Sin embargo, no estéis alegres porque se os someten los espíritus; estad alegres porque vuestros nombres están inscritos en el cielo».